

Ladislav Souček

Ladislav Souček se narodil 12. 5. 1946, proslavil se jako český závodník v rychlostní kanoistice, konkrétně na kajaku. Jako každého správného rodáka z Modřan ho to vždy táhlo k řece. Jeho starší sestra byla učitelkou (samozřejmě také v Modřanech) a provozovala vodní turistiku, což Ladislava zaujalo, a tak sestru požádal, aby ho jednoho dne vzala do loděnice Spartaku s sebou. Od té doby se už od vody nedokázal odpoutat.



Když ukončil střední školu, tak ho čekala dvouletá základní vojenská služba a jelikož byl sportovně nadaný, tak se prosadil i do vojenského sportovního klubu Dukla Praha. Po dokončení vojenské služby dostal nabídku stát se profesionálním sportovcem pod záštitou pražské Dukly, té zůstal věrný po celou svou závodní i trenérskou kariéru. Jeho největšími sportovními úspěchy bylo stříbro z mistrovství světa v Bělehradě 1971 na trati 500 metrů a páté místo na olympijských hrách v Mnichově 1972 na dvojnásobné trati. Na tuto olympiádu má i přes tragické události (útok Palestinců na izraelské olympioniky) příjemné vzpomínky, vždyť jeho olympijský výsledek byl překonán až roku 2016 na olympijských hrách v Riu de Janeiru Josefem Dostálem.

Aktivní závodní kariéru ukončil v roce 1976 po olympijských hrách v Montrealu. Během aktivní závodní kariéry získal úctyhodných 49 titulů mistra republiky. Svět rychlostní kanoistiky však ještě neopustil, dostal nabídku pražské Dukly, aby v jejích barvách trénoval další závodníky. Od roku 1978 se dokonce v Dukle stal hlavním trenérem. Mezi své největší trenérské úspěchy řadí spolupráci se závodníkem Attilou Szabem, který pod pražskou Duklu přešel po zrušení Dukly Trenčín. Attila Szabó se v roce 1989 stal vítězem ankety Sportovec roku, na což je Ladislav Souček patřičně hrdý.

O kanoistiku se stále aktivně zajímá, vodácký rod Součků má totiž slibné pokračování, a to ve vnukovi pana Součka, který patří mezi naše budoucí olympijské naděje.